

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/708/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912210699
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912210699.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpené Tomáš Kušnir, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi N. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX, štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie Legionárov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom O., J. U. X/N., o zaplatenie 226,21 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 21. 02. 2013 č. k. 6C/15/2013 - 52, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Vedľajší účastník je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 33,28 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením odmietol odpor vedľajšieho účastníka proti platobnému rozkazu zo dňa 21. 11. 2012 č. k. 2Ro/629/2012 - 25 z dôvodu, že bol podaný neoprávnenou osobou (§ 174 ods. 3 písm. c) O. s. p.).

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu vedľajší účastník odvolanie. Namietal, že vec nemala byť vybavovaná v rozkaznom konaní, pretože ide o spotrebiteľskú vec. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/234/2004, podľa ktorého vedľajší účastník môže do konania vstúpiť v ktoromkoľvek štádiu konania až do jeho právoplatného skončenia, pričom sa mu doručujú v konaní všetky rozhodnutia, vrátane platobného rozkazu, proti ktorým môže pri splnení zákonných podmienok podávať opravné prostriedky. Pokiaľ prvostupňový súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka, takýto postup považuje za protizákonný, nakoľko mu bezdôvodne odňal právo byť účastníkom konania (§ 93 ods. 2 O. s. p.). Pri podávaní opravného prostriedku je vedľajší účastník limitovaný v zásade dvoma obmedzeniami a to ustanovením § 201 O. s. p. a § 93 ods. 4. Podľa § 201 O. s. p. môže účastník napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník. Toto ustanovenie sa vzťahuje iba na vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 1 O. s. p., ktorý do konania vstupuje z dôvodu, že má právny záujem na výsledku. Vedľajší účastník tejto skupiny môže podať odvolanie aj proti vôli účastníka na strane ktorého vystupuje, k čomu ho oprávňuje jeho hmotnoprávny záujem na výsledku konania. Iná situácia je pri druhej skupine vedľajšieho účastníctva, keď v tomto prípade je právnická osoba vystupujúca v konaní ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p. k vstupu do konania splnomocnená ex lege, v tomto prípade zákonom o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z.. Ustanovenie § 201 druhá veta O. s. p. je vo vzťahu k vedľajšiemu účastníctvu v zmysle § 93 ods. 2 O. s. p. obsolentné. Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. nemožno odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým by nesúhlasil hlavný

účastník bude automaticky zo strany súdu zamietnutý, podľa dikcie tohto ustanovenia súd ich posúdi po uvážení všetkých okolností. Možno odvodiť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Zdôraznil, že prípadná nečinnosť odporcu nemôže byť považovaná za konkludentný súhlas s uplatnenou žalobou, je prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa. Podľa názoru vedľajšieho účastníka odmietnutím odporu došlo k nesprávnemu postupu súdu, ktorý mu znemožnil realizáciu procesných práv, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní a bola mu tým odňatá možnosť konať pred súdom. Domáha sa zrušenia napadnutého uznesenia.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ. Rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za správne a navrhuje ho potvrdiť. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/207/2011, keď v konaní o vydanie platobného rozkazu - v tzv. skrátenom (rozkaznom) konaní je vedľajšie účastníctvo z povahy veci vylúčené. Podľa § 174 ods. 2 O. s. p. k zrušeniu platobného rozkazu dôjde len vtedy, ak výlučne odporca podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej. Toto ustanovenie nie je možné vykladať tak extenzívne, že pokiaľ odporca v zákonom stanovenej lehote odpor nepodal, môže tak urobiť vedľajší účastník. Navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby spolu s režijným paušálom a DPH 33,28 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p., napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie umožňuje, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 93 ods. 4 O. s. p. vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vedľajší účastník môže podľa § 93 ods. 2 O. s. p. do konania vstúpiť zo zákona bez ohľadu na záujem na výsledku konania. Avšak aj v prípade vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O. s. p. je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, čo vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Účel pomoci v sporovom konaní môže byť naplnený len v prípade, ak hlavný účastník so vstupom do konania a s úkonmi vedľajšieho účastníka súhlasí.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že otázku podania odporu vedľajším účastníkom možno už považovať za ustálenú a súdna prax zaujala rovnaký záver, ku ktorému dospel aj prvostupňový súd, teda, že na podanie odporu je oprávnený iba odporca (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 4Cdo/209/2013, 6Cdo/37/2013, 7Cdo/135/2013 a podobne), preto odvolací súd ani v tomto prípade nevidel dôvod odchyliť sa od takejto súdnej praxe.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne a správne odôvodnené potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešným účastníkom navrhovateľ, ktorý si uplatnil náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby. Podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. priznal úspešnému navrhovateľovi odvolací súd vo vzťahu k neúspešnému odvolateľovi náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon

právnej služby a to písomné vyjadrenie k odvolaniu vo výške 23,90 Eur s DPH a režijný paušál k právnomu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.